

Jul på godt og ondt ...

Børn glæder sig i denne tid

For nylig læste jeg en post på facebook om en 10-årig, der havde åbnet en pakke under juletræet. Han gemte den i håbet om, ingen ville opdage det.

Forældrene fandt naturligvis ud af det, og da han blev konfronteret med det, nægtede han alt.

Nu bliver der så spurgt i ovennævnte post, hvad, andre ville synes, var en passende straf for den 10-årige.

Som du sikkert kan gætte, var der mange, der havde en mening om netop dette. Ca. 60 eller måske flere mente at pakken skulle returneres til butikken eller gives til nogle andre trængende.

Argumenterne var nærmest enslydende. Når man er 10-år, er det en bevidst handling, som skal straffes hårdt. Ellers vil han aldrig lære, at det ikke er ok at "stjæle" eller "lyve" med mere.

Kun et par få svarede, at drengen skulle forklares, at det ikke var ok, og derefter kunne gaven pakkes ind igen og lægges under træet på ny.

Personligt er jeg enig med de få. Jeg kan godt huske, hvordan det var at være 10 år:

- At glæde mig helt vildt til at få opfyldt et ønske.

- At være så nysgerrig, at jeg næsten ikke kunne vente.
- At stå op midt om natten, når der var helt stille og ryste gaverne.
- At håbe på, at båndet ville knække, uden jeg havde klippet i det.
- At tage en af gaverne og kunne høre det klirre.
- At spæne tilbage i seng og vente med frygt og bæven på at blive opdaget og straffet.
- At krydse fingre for og håbe på min far ikke var kommet hjem (han sejlede og var væk i lange perioder ad gangen).

Min mor var utrolig god til at tackle sådanne situationer.

Det var min far ikke.

Han straffede hårdt og med slående argumenter. Hvilket gjorde, at vi (min bror og jeg) nærmest levede i frygt for straf.

Både straf for hvad vi havde gjort, og hvad vi ikke havde gjort, men kunne få skylden for.

Jeg lærte, at når min far sagde: "Hvis du fortæller sandheden, sker der ingenting", så var det løgn, for det gjorde der altid.

Jeg lærte ikke, at det var forkert at "stjæle" eller "lyve" - jeg lærte, at jeg måtte sørge for at lyve så overbevisende som muligt for at undgå straf.

Jeg lærte, at det var godt altid at være på vagt og være forberedt på det værste.

Jeg lærte at lade være med at græde, når jeg blev slået.

Jeg lærte at slå igen, da jeg blev 16.

I dag tænker jeg, hvis min mor ikke havde været bange for min far, ville hun have sagt.

Lille skat dog, var det så svært at tøjle din nysgerrighed. Det er jeg ked af, selvom jeg også godt kan forstå det. Hvad synes du, vi skal gøre ved den ødelagte gave?

Jeg ville have talt min sparepenge (ca. 10 kroner) op og givet dem til hende. Jeg ville have sagt undskyld og forsikret, at jeg nok skulle styre min nysgerrighed fremover.

Hun ville aldrig nævne det igen, og jeg ville tænke mig om en ekstra gang, før jeg gjorde noget lignende.

Det var nemlig sådan, hun gjorde, når min far ikke var hjemme. Det virkede så godt, fordi jeg følte mig mødt, rummet og forstået.

Det holdt mig langt bedre på måtten i forhold til unoder, end min fars frygt strategi.

Så jeg tror på, at verden bliver et langt bedre sted, hvis vi stopper med al den straf og i stedet tilstræber accept, rummelighed og forståelse.

Ingen, ej heller børn på 10-år, går ind og pakker en julegave op i den hensigt at være løgnagtig eller skabe vrede og frygt.

De lyver i et forsøg på at gøre det gjorte ugjort - at få genoprettet freden og blive elsket igen.

Så find dit overskud og barnet i dig frem. Giv plads til en svipser eller to eller så mange, der er brug for.

Julen er en dejlig tid. Lad os nyde den og hjælpe vores børn til at leve et liv i kærlighed, tryghed og nysgerrighed.

Glædelig jul!

(FlexBiz Partner)

Danshøjvej 52 B, DK-2500 Valby

Copyright © Fleksiba Kommunikation / Flexible Business Group, 2009-2026.

Kilde-URL (modified on 24/07/2019 - 18:14): <https://mail.fleksiba.dk/blogs/jul-pa-godt-og-ondt>